

lemmer, og som indeholdes i det foreliggende ændringsforslag. I handelsministerens tale ved lovens forelæggelse erklærer denne sig villig til at forhandle om enkeltheder i sit forslag. Der har imidlertid ikke under udvalgsarbejdet vist sig nogen som helst interesse fra de øvrige partiers side for at gå ind i en realitetsdrøftelse af de nye principper, som forslaget bygger på.

Ved at stille selskaberne frit i deres fremtidige udbyttebetalinger rækker man desværre fra lovgivningsmagtens side hånd til de kræfter i aktieselskaberne, som vil kræve udbytter, der ikke kan anses for rimelige og forsvarlige. I den overgangstid, vi i øjeblikket befinder os i, ville det have været politisk og økonomisk mere forsvarligt, om man havde foretrukket en forsigtigere afvikling. Socialdemokratiet anser den udvikling, lovforslaget indvarsler, for meget uheldig, og finder, at den kan føre til udbetaling af høje udbytter, der af store dele af befolkningen vil føles som en udæskning.

Imidlertid erkender socialdemokratiet, at det stillede ændringsforslag er at foretrække fremfor helt at lade loven bortfalde. Uanset den stærke svækkelse af loven, som de øvrige partier i udvalget har foranlediget, er det af afgørende værdi, at de under den nugældende lov opsparede reserver ikke kommer til udbetaling, omend det tillades at anvende disse reservefonds til supplerings af udbytte, for så vidt den fastsatte udbytteprocent ikke herved bliver højere end den, vedkommende selskab har fastsat, så længe loven har været gældende. Endelig må det også anses for værdifuldt, at bestemmelserne om bestyrelsesvederlag bibeholdes. Mod den af flertallet på dette punkt foreslåede ændring har man ingen indvendinger, idet den nærmest har administrativ interesse. Ud fra disse betragtninger vil mindretallet ikke undlade at stemme for loven.

Ændringsforslag.

Af udvalget, tiltrådt af ministeren for handel, industri og søfart:

Til § 1.

1) Paragraffen affattes således:

„Til betaling af udbytte — herunder i form af friaktier — i aktieselskaber, for hvilke lov nr. 282 af 30. juni 1941, jfr. lov nr. 239 af 29. maj 1948, hidtil har været gældende, må der for regnskabsår, der udløber efter 30. november 1948, men før 1. januar 1952, med den nedenfor anførte undtagelse kun anvendes det i hvert enkelt regnskabsår indtjente overskud med tillæg af overførsler fra frie reservefondskonti af beløb, henlagt til disse efter 30. november 1948. Det skal dog være tilladt til supplerings af udbyttet også at anvende overførsler fra frie reservefondskonti af beløb, henlagt til disse før 30. november 1948, for så vidt den fastsatte udbytteprocent ikke herved bliver højere end den højeste udbytteprocent, vedkommende selskab har fastsat, medens lov nr. 282 af 30. juni 1941, jfr. lov nr. 239 af 29. maj 1948, har været gældende.

Uanset de foranstående bestemmelser skal det altid være tilladt at udbetale et årsudbytte på 6 pct. af vedkommende selskabs indbetalte aktiekapital.

Under ingen omstændigheder må der fastsættes højere udbytte end forsvarligt under hensyn til vedkommende selskabs økonomiske stilling og til de driftsforhold, der må regnes med på tidspunktet for udbyttets fastsættelse.“

Til § 4.

2) Paragraffen affattes således:

„I aktieselskaber, andre erhvervsdrivende selskaber og foreninger med begrænset ansvar, kreditforeninger, hypotekforeninger og sparekasser, andelsselskaber og brugsforeninger samt erhvervsdrivende stiftelser, fonds og lignende selvejende institutioner må for de i § 1 nævnte regnskabsår de beløb, der udbetales som vederlag til medlemmer af bestyrelse, repræsentantskab og lignende selskabsorganer, årligt ikke overstige de højeste beløb, som har været tillagt de pågældende stillinger, medens lov